

**1. čtení: Ef 5, 6-14****3. čtení (poslání): Ř 13, 8-10****2. čtení (základ kázání): Mt 5, 14-16***Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře.**A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen, a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.*

Světlo je dobré. První, co Bůh stvořil, jak je psáno v první kapitole Genesis, bylo světlo. Je obrazem života, radosti a pravdy. Všeho dobrého Na rozdíl od tmy, která tradičně představuje smrt, klam a zlo. Tma přikrývá zlo, schovává ho, aby mohlo skrytě působit, aby nemohlo být odhaleno a správně pojmenováno. Zločiny a podvody se obvykle odehrávají za tmy, nebo aspoň za šera. Aby na ně nebylo vidět, aby zůstaly nejasné a temné. Zlo nechce být viděno, protože je zlé. Jakoby se stydělo, ale ani tak to není – jde jen o to, zůstat v utajení a škodit a klamat dál.

Když se rozzně, je jasno. Víme pak o co jde. Rozlišíme pravdu od lži, pomoc od ubližování, podraz od poctivé nabídky. Na světle je jasno – zní to samozřejmě, ale kolik je ve světě kolem nás polostíňů, šera a temnot... Však víme, že mnoho z dění ve světě, kde žijeme, zůstane zakryto. Tunelování, tajné dohody, podvodné zakázky a krádeže. Laciný populismus a svádění voličů. Je toho víc než dost. Svět kolem není jasný, poctivý a plný radostných vyhlídek.

Je třeba světla, abychom viděli správně a věděli kudy dál. Ona totiž cesta dál vede. A jak se k tomu světlu dostat? Vy jste světlo světa, řekl Ježíš při kázání na hoře.

Když řekl „vy“, tak tím označil kohokoli z nás. Všechny, jak tu jsme, bližší i vzdálenější, starší i mladší, různého smýšlení a temperamentu.

Když lidé rostou, zpočátku je jim svíceno – rodiče a učitelé jim nejdřív ukazují v tom nejjednodušším, co je dobré a co je zlé. Později jsou vyučováni ve škole, ve sboru, nebo i jinde – lépe či hůř, jak kde a kým. Učit se, to je poslání na celý život, nikdy nebude dost. Ale přitom přijde chvíle, kdy už jiní tak moc neposvítí. Sami už jsou také světlem. Už také oni mají svítit. A je to tak dobře.

Ježíš se totiž nezeptal, zda učedníci chtějí být zdrojem světla, tedy těmi, kdo vnášejí do nejistot a klamů jasno poctivosti. Ani je nevyzval, aby se stali světlem a potírali temnotu a zlo. On jim oznámil, že tím světlem jsou. Ale ne sami ze sebe.

Jsou jím proto, že slyšeli jeho slovo a přijali ho. Nezapadlo to slovo mezi množství hesel a výkřiků tohoto světa. Pod tím „tímto světem“ si můžeme představit lecos z toho, co nás obklopuje a třeba si to už ani moc neuvědomujeme. Třeba reklama, když ukazuje, jak je třeba žít a co je třeba mít, aby byl člověk opravdu „člověkem“. Nad tím je možné se třeba ještě pousmát. Ale může být hůř – v dětství a dospívání pozvání partou spolužáků k pokusům s drogou, nebo k násilí proti někomu v menšině. Nebo k podvodu, který usnadní studium, nebo ho dokonce úplně obejde. Později třeba podraz na někoho, aby nestál v cestě za ziskem a postavením. Nebo něco ještě úplně jiného. Může být těžké odolat, protože to není vítáno těmi silnými v čele. Ti mají rádi polosvit, ne-li rovnou tmu, a také zkorumpované, lidi. Ty, kdo nemají žádné zásady, podle kterých se žije, kteří se nechají nalákat na dočasné výhody a ztrácejí se v davu dobrovolně poddaných.

Jenže karty jsou rozdány. Kdo je Kristův člověk, tedy křesťan, nemůže být neviditelný. Je jako město na hoře ležící. A lampa skovaná pod nádobou nedává žádný smysl, není k ničemu. Jako by ani nebyla.

Být vidět je nevyhnutelné pro všechny, kdo si za něčím stojí, kdo o něco usilují, kdo nechtějí jenom tak snadno přežít.

Ježíš to řekl jasně – vy budete vidět, jako světlo v domě nebo jako město na kopci. Tomu se nevyhnete a ani to nezkoušejte. Je správné, aby vás bylo vidět. Přesněji řečeno vaše skutky. Podle nich se pozná, kdo jste a k čemu je ta naše víra dobrá. Naše světlo má svítit tak, aby viděli naše dobré skutky a vzdali chválu našemu Otci v nebesích. Zda to udělají, to už není v naší moci. Ale my tu chválu vzdávat máme.

Takto by to vypadalo, že jsme jen obklopeni nepřáteli a pronásledováni mocí temnoty. Ale tma není jenom obrazem zla. Také smutku a beznaděje, bolesti a strachu. Nejsou kolem samí nepřatelé, ale také lidé, kteří potřebují pomoc. Lidé smutní a nešťastní. Pro ně má svítit světlo. Třeba jen tak, že je možné mít naději do budoucna, že nemusíme zoufat, že je pro co žít, i když s mnoha problémy.

Můžeme a máme být takovým světlem. Pokud jsme k tomu ochotni, ale možná i když nebudeme. Ono to nemusí být jen tak, jak chceme. Pán může změnit obyčejný lidský život ve svědectví pro každého, koho chce někde vedle nás oslovit. Tím světlem jsme, tak svítíme.

*Pane, prosíme, dej nám světlo pro všechny, kdo nevidí nebo nevědí kam jít. Dávej světlo i nám, abychom ho mohli předávat jiným.*

Amen